

Đào chuông Bà Nà

Cứ mỗi độ Xuân về, hoa đào chuông trên đỉnh núi Bà Nà lại nở rộ. Hoa đào chuông không chỉ là biểu tượng của sự tươi mới mà còn là nguồn cảm hứng cho những người yêu thiên nhiên và nhiếp ảnh. Những cánh hoa đào chuông màu hồng mong manh dưới tiết trời se lạnh khiến tôi nhớ quay quắt những ngày tác nghiệp xuôi ngược nơi đây.

Bà Nà ngày đó chưa có cáp treo và nhiều biệt thự hiện đại như bây giờ. Muốn lên được đỉnh Bà Nà, du khách phải đi xe trung chuyển từ chân đèo mất khoảng sáu mươi phút, mỗi chuyến cách nhau mười lăm phút. Các chuyến xe chỉ đông khách vào

cuối tuần. Với người say xe như tôi thì vẫn thích xe máy hơn. Chạy xe máy mới cảm nhận được cái thú phiêu lưu mạo hiểm, tận hưởng cái không khí mát mẻ ở dưới chân núi rồi lạnh dần khi lên gần tới đỉnh đèo.

Những hôm trời mưa, tôi được các anh trong Ban Quản lí Khu du lịch Bà Nà - Suối Mơ chở lên đỉnh bằng chiếc xe máy cà tàng lượn vèo vèo trên những cung đường ngoằn ngoèo nguy hiểm. Cả khu du lịch Bà Nà lúc đó chỉ có Lệ Nim Resort là sầm uất và vẫn giữ nét riêng của kiến trúc vùng cao. Quang cảnh vẫn còn hoang sơ và yên tĩnh. Tôi có thể lang thang rảo bộ từ đỉnh đồi này qua đỉnh đồi khác một mình, thả hồn bồng bềnh theo gió theo mây trong không gian tĩnh lặng.

Một ngày, Bà Nà có cả bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông. Vào buổi sáng tinh mơ, những tia nắng ló dạng trong sương sớm như thể mùa Xuân đang bắt đầu tràn về. Đến trưa, nắng soi trên đỉnh đầu nóng bức như mùa Hạ chói chang. Chỉ vài tiếng sau, không gian mùa Thu lan tỏa trong chiều vàng với những chiếc lá úa rơi nhẹ. Tối đến lại se lạnh bởi sương ẩm kéo xuống càng khuya càng nặng hạt như mưa phùn mùa Đông. Những ai mới lên Bà Nà lần đầu đều hít hà cái lạnh của sương núi phả ra. Chính không gian này làm cho những bếp lửa

trại ấm áp và thi vị. Du khách từ xa lạ bỗng trở nên gần gũi tự bao giờ, cứ thế nắm tay nhau nhảy múa, hát hò chung quanh ngọn lửa bập bùng. Mọi người dành thời gian cho nhau chuyện trò, lưu lại thông tin liên lạc hẹn gặp lần sau.

Vẻ đẹp hoang sơ của Bà Nà cũng là nguồn cảm hứng vô tận cho các nghệ sĩ nhiếp ảnh. Những khu rừng nguyên sinh đẹp quyến rũ khi hoa đào chuông bắt đầu e ấp bung nụ trong tiết sang Xuân. Cây đào chuông còn có tên trợ hoa, thuộc họ đỗ quyên, là loại cây tiểu mộc có chiều cao khoảng năm mét, hoa đẹp như cái chuông màu đỏ, chỉ nở vào dịp Tết Nguyên Đán. Ở Việt Nam, cây phân bố ở độ cao trên một ngàn bốn trăm mét, bắt gặp phổ biến ở vùng rừng núi các tỉnh từ Thừa Thiên Huế vào đến Khánh Hòa.

Theo nhiều nguồn tài liệu, cây đào chuông có rất nhiều ở Bạch Mã, Hải Vân và Bà Nà - Núi Chúa. Ở vùng núi cao của miền Trung, mùa Xuân thường hiếm gặp các cây cảnh có hoa sắc sỡ, trong khi đó cây đào chuông thích nghi với điều kiện khí hậu khắc nghiệt nơi đây, thân cây có dáng đẹp, quý phái, hoa lại nở đúng vào dịp Tết cổ truyền nên giá trị của chúng càng được tôn vinh. Cây đào chuông rất thích hợp để phát triển, làm điểm nhấn thu hút khách du lịch. Ban Quản lý Khu du lịch Bà Nà - Suối Mơ vào năm 2006 và 2007,

với sự hỗ trợ của ông Antione Eroute đến từ vùng Nord-Pas-de-Calais, Cộng hòa Pháp, đã thực hiện dự án nghiên cứu qui hoạch phát triển và trồng thử nghiệm vườn cây đào chuông ở Khu bảo tồn thiên nhiên Bà Nà - Núi Chúa để bảo tồn và phát triển nguồn gen quý hiếm.

Năm trăm cây đào chuông giờ đây đã trở thành biểu tượng của khu du lịch. Những chùm hoa hai màu hồng và đỏ như những chiếc chuông nhỏ treo rung rinh trên cành. Bên cạnh vẻ đẹp của hoa, búp và lá non cũng đổi màu từ đỏ hồng đến xanh non, tạo nên ấn tượng thị giác tuyệt vời. Chính vẻ đẹp đặc biệt hiếm có của hoa đã thu hút đông đảo du khách đến tham quan chiêm ngưỡng. Đầu năm mới, những bông hoa đào chuông như hàng trăm đôi môi người đẹp mỉm cười chúc Tết mọi người.

Ngày hôm nay, hành trình lên núi bằng cáp treo, tôi được trải nghiệm lơ lửng trên cánh rừng nguyên sinh đầy sắc màu ôn đới. Không chỉ rực rỡ với hương sắc hoa đào chuông, nơi đây còn tràn ngập hàng trăm loài hoa, mỗi loài mang một vẻ đẹp riêng, tạo nên bức tranh thơ mộng. Vẻ đẹp hoang sơ của núi rừng luôn có sức quyến rũ riêng. Khi những nụ hoa đào chuông nở khẽ bên mái chùa cổ kính trầm mặc, lòng tôi bỗng cảm nhận trọn vẹn mùa Xuân an bình.

Những cánh tay hoa

Đến hẹn lại lên, cứ đầu tháng Tư, hoa thàn mát trên bán đảo Sơn Trà lại bung rộ. Chị rừ rê tôi lên Sơn Trà, rồi mấy anh em trong câu lạc bộ nhiếp ảnh í ới “Giờ này hoa thàn mát nở đẹp lắm, tranh thủ lên chụp nhanh kẻo hết!”

Từ trung tâm thành phố, phóng xe máy qua bán đảo chỉ mất vài chục phút là tôi có thể hít thở bầu không khí trong lành, tận hưởng những làn gió mát thoang thoảng hương rừng. Những căng thẳng, ngọt ngào của khói xe, bụi bặm được rũ bỏ lại sau lưng để lúc này chỉ còn màu xanh tươi mát thiên nhiên ban tặng khiến lòng mình khoan thai, dễ chịu. Có lẽ vì vậy mà bán đảo Sơn Trà được ví

là lá phổi xanh của thành phố Đà Nẵng. Ẩn hiện giữa tán lá xanh là những bông hoa tím buồn man mác mọc thành từng chuỗi đẹp dung dị mà quyến rũ. Hoa thàn mát, loài hoa đặc hữu của Sơn Trà, có sức cuốn hút đặc biệt với giới săn ảnh và du khách.

Thàn mát tím, tên khoa học là *Millettia nigrescens* Gagn, còn có tên gọi khác là mác bát, thàn mát, thuộc họ đậu cánh bướm. Hoa thàn mát mọc ở nách lá đầu cành. Khi trở bông, hoa mọc thành chùm rủ xuống. Trong cái nắng đầu Hè, hoa thàn mát nở rộ với vẻ đẹp rực rỡ khiến ai nhìn thấy cũng ngây ngất.

Không chỉ cho hoa đẹp, thàn mát còn là món ăn ưa thích của voọc chà vá chân nâu, loài sinh vật độc đáo trên bán đảo Sơn Trà. Sáng sớm hoặc chiều muộn, trên cây thàn mát, những chú voọc chà vá chân nâu thường tập trung để kiếm thức ăn. Vẻ đẹp của hoa thàn mát, của voọc chà vá chân nâu nói riêng, của thiên nhiên Sơn Trà nói chung là đề tài bất tận cho các nhà báo, nhà văn, nghệ sĩ nhiếp ảnh tìm đến sáng tác. Có nhiều người còn “cơm đùm gạo bó” ở suốt ngày trên bán đảo hoặc tranh thủ những ngày cuối tuần để ghi lại những khoảnh khắc đẹp của voọc bên những nhành hoa thàn mát. Tham quan bán đảo Sơn Trà, không ai có thể rời mắt cảnh sắc tuyệt mỹ này.